

чей, не познава интригантството и завистта. Все пак по това време се случва нещо прекрасно – нашето момиче става майка за пръв път. Радостта ѝ няма граници и същото чувство изпитва, когато става майка за втори, а след години, и за трети път. През цялото това време нашата героиня се опитва да изглади противоречията с Техни величества, търсейки най-вече в себе си вината. Училището на живота оказва своето влияние и нашата героиня осъзнава, че няма вина за това, че с нещо е по-добра от другите, че трябва да се научи да цени различността си и да запази това, което я прави неповторима. В продължение на много години се опитва да запази основите на семейството си и изпробва всички възможни начини за това. След дванайсетгодишна борба тя не издържа и слага чертата. Решава да се изправи сама срещу предизвикателствата на живота и си обещава, въпреки всичко, да оцелее заедно с трите си рожби. Обещава си да докаже на бащата на децата си, че може и сама да се справи с трудностите и че ще дойде ден, в който той ще съжалява за пропуснатите възможности и че ще бъде много късно за промяна. По природа дарена с педагогическа проникателност и тактичност, с огромно търпение и постоянство, тя така успява да възпита децата си, че те предизвикват възхищение у всеки, който се запознае с тях. И тук, по отношение на възпитанието, отново прави революция – противно на всички ромски закони, тя учи децата си не на майчиния им език, а на този, който те ще използват при общуването си с мнозинството. Учи децата си на самостоятелност и на силно чувство за отговорност. Стимулира ги и ги подкрепя да изпробват способностите си така, че да намерят най-благоприятна почва за развитието им. Формира у тях свободен дух и силна личност и успява да им предаде от своята безгранична нежност и любов. Изгражда ценностната им система и я запълва с качествено ново съдържание. Успява да възпита у тях любов към книгата и познанието, стремеж за изява, творчески дух и мисъл. Успява да задоволи нуждите на трите си деца съвсем сама, плаче с болките им и се радва с радостите им. Успява да направи от децата си достойни граждани на обществото и личности, които постигат това, което искат. Всичко това, разбира се, постига с цената на много труд, безсънни нощи и реки от сълзи, тревоги, лишения и огромно търпение. Огромна воля е нужна, за да не се откажеш от начертания път и да превземаш целите си една по една. Много е трудно за една ромска жена сама да се справя с житейските си проблеми – на нея не гледат с добро око нито представителите на мнозинството, нито тези от малцинството. Тя се оказва по средата между едните и